

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita P. Iacobi Laynis Secundi Societatis Iesv Generalis
Alphonsi item Salmeronis Vnius in primis decem Socijs**

**Ribadeneyra, Pedro de
Coloniae Agrippinae, 1604**

Gallici tumultus res composita. Cap. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11740

indigne est habita, societatis sacerdotem consilijs semper adhibuerit, expurgandæ etiam conscientiæ, confessione criminum ante actæ vitæ, ad extremum vsq; vitæ spiritum. Hic in Gallia Belgicæ finibus, testis adhuc superstes est: qui ementiro sæculi habitu, vt tempora illa flagitabât, Quæstorî rationû Reginæ à secretis se fingebat quo tutior ad illam in vincula aditus pateret. Nunc ad Gallicas res redeamus.

[Gallici tumultus res compositæ.]

CAP. VII.

HAEC quidem tunc Gallicarum rerum facies miseranda, hi motus exstiterè, qui venti tametsi non omnino compositi; (id enim optare citius licebat, quam sperare) mitigati tamen magnam partem L A Y N I S opera, vigilantiaq; . Eo enim res tum euaserat, vt perduelles publice minari pijs rapinam, incendia, necem denique auderent: obsistète nemine: quod quorum id maxime intererat, Magistratus remp. moderantes, provinciâsq;

uinciasq; administrantes satrapæ, ficta iam persona, religionisq; auitæ pertæsi, partim aere alieno oppressi, partim nouarum rerum studio ducti, hæreticorum clam factioni fauerent. Hinc illa reip. olim florentissimæ labe, hinc fundi calamitas orta donec Possiaco illo conuentu, atque colloquio, Carolus Lotharingus Cardinalis, singulari in Ecclesiam zelo, pius, atque disertus, doctorum Catholicorum nomine, Ministris Gebennicis ea proposuit argumentorū, rationumq; momenta, confirmandæ fidei maiorum, quæ refellere ipsi, tametsi rumpentur, & fremerent, nequaquam possent: sed vt solēt, ad conuicia, clamores, atq; blasphemias, veteres dæmonis artes, præstigiaq;, ne silere viderentur, confugerunt. Principes itaque pij, qui forte aderant sumptis cū animis, & armis, pactisq; inter se fœderibus, laboranti, atq; nutanti reip. & fidei maiorum, vti suppetias ferrent, è vestigio non ministris solum Sathanæ silētium Lutetiæ Parisiorum indicunt, ne virus illud pestilēs euomeret,

mere, ac disseminare pergerent; sed & Nauarra Regina, (eo enim se nomine iactabat;) Condæo itē Principi, & Admirantio Colignio eiusq; fratribus, qui & à purpuratorum Patrum, atque adeo maiorum religione præuarcado, turpiter defecerant, Othoni Colignio Castellonio, & Andalotio, Parisiensi curia seuerè interdicunt. Hi enim auctores, & antesignani perduellium in Gallia intestini belli motus, nouarum rerum studio, concitarant. Id exemplum Prouinciæ, vrbesq; certatim sequebantur, vt tempestas illa in malaciam, tranquillitatemq; mox verterit: conuenticula fieri, nocturna præsertim, prohibita; Catholicis quietæ respub. const. tuta: sedi item Apostolicæ Romanæ reddi auctoritas cepit, pœne collapsa. Cardinalem enim Estensem, principio tantum, vt Gallici nominis studiosum comitijs adhibent: nunc vt legatum Pontificium agnoscunt, colunt, obseruant. Legatione itaq; frementibus licet hæreticis, ligando, soluendoq; ex diuino præcepto fungitur. Nulli adhæc Gallia Episcopi

scopi Tridentū ad instaurandā syno-
dum venturi, vt tempora erant, vide-
bātur, nunc plurimi ductu, auspicijsq;
Lotharingij Cardinalis, Antistites eo
profecti. Non tamē vsquequaq; resti-
tūtā pacē, euerfamq; radicē malorū, iā
tū LAYNE S augurabatur. Data enim
ad amicum epistola, Deum flagella,
imbri instar, copiose demittere, scri-
psit: quæ solus ille, quando mortaliū
irriti conatus essēt, tollere, cū liberet
posset. Quod verū fuisse oraculū, cō-
sequentium annorum euentus, nostra
etiam memoria, declarauit.

*E. Gallia Tridentū, instaurata synodo ter-
tium reuertit. CAP. VIII.*

Plus I V. Pont. Tridenti Cōcilium
bellis ciuilibus intermissum Ec-
clesiæ cōmodo instaurari iubet: Euo-
catoq; ē Gallia per litteras LAYNE
præsto esse imperat. Regibus ille cō-
mitter consalutatis, a. d. V I. id. Iunias
anni 1562. Tridentum versus Belgis,
Germaniaq; in viam se dedit: Functus
interim parētis optimi officio, Iustrā
dis sociorū Collegijs, qua iter habe-
ret, & alloquijs, ad p̄fectæ vitæ normā
impel-

1562.